

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2ObdoV/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 1011899914
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1011899914.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SONMAZI INVEST LIMITED, so sídlom Diagorou 4, KERMIA BUILDING, Office 601, PC 1097, Nicosia, Cyprus, registračné číslo HE 315264, registrácia Cyprus, zast. advokátom JUDr. Dušanom Repákom, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: MH Manažment, a. s., so sídlom Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava, IČO: 50 088 033, zast. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta JUDr. Andreja Leontieva, LL.M., o náhradu škody s príslušenstvom, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Cb/1/2011, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/36/2015-1024 zo 14. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 10Cb/1/2011-870 zo dňa 16. 07. 2015 zamietol žalobu žalobcu zo dňa 02. 12. 2002, súdu doručení dňa 11. 12. 2012.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd odvolací uznesením č. k. 2Obo/54/2014-813 zo dňa 09. 04. 2015, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 10Cb/1/2011-773 zo dňa 25. 09. 2014 v spojení s opravným uznesením prvoinštančného súdu č. k. 10Cb/1/2011-787 zo dňa 29. 09. 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia označeného rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 17 684 886,38 eur spolu s úrokom 18 % p. a. zo sumy 18 016 825,24 eur od 05. 04. 2002 do 12. 04. 2002, s úrokom z omeškania 18 % p. a. zo sumy 17 684 886,38 eur od 13. 04. 2002 do zaplataenia a nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1 023 969,29 eur, bolo odňatie procesných práv žalovaného spočívajúce v tom, že obsah zápisníc v konaní pred súdom prvej inštancie zo dňa 04. 09. 2014 a 25. 09. 2014 nesvedčí o tom, že by súd žalovanému vytvoril procesnú možnosť realizovať procesné práva vyplývajúce z § 118 ods. 4 O. s.

p. (právo zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci). Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci bez vykonania dokazovania a týmto postupom zaťažil svoje konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

3. V novom konaní súd prvej inštancie ustálil, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spolu s príslušenstvom, ktorá mu vznikla vylúčením jeho ponuky z účasti v obchodnej verejnej súťaži vyhlásenej žalovaným, predmetom ktorej bol predaj majetkovej účasti predstavujúci 86,99 % podielu na základnom imaní spoločnosti Slovenská plavba a prístavy, a. s., Bratislava (ďalej len „SPaP, a. s.“).

4. Na základe vykonaného dokazovania, s poukazom na ustanovenia § 373a§374 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal ním žalovaný nárok, vrátane všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu na strane žalovaného, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Súd prvej inštancie zastal názor, že zo strany žalovaného nezaradením ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže, k protiprávnemu konaniu nedošlo. Avšak, ak by aj k zaradeniu ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže došlo, neznamenalo by to, že by akcie spoločnosti SPaP, a. s. žalobca naozaj nadobudol, následne, že by ako budúci akcionár dosahoval budúci zisk. Pri posudzovaní existencie predpokladu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, musí byť vzťah príčiny a následku priamy, bezprostredný a neprerušovaný. V uvedenom prípade však tomu tak nie je, nakoľko v priebehu sledu udalostí je viacero sekvencií, kde sa stráca priamy a bezprostredný vzťah. Podľa názoru prvoinštančného súdu nemôže existovať príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného vo forme nezaradenia ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže a prípadným vznikom škody, nakoľko aj v prípade, ak by bola ponuka žalobcu do súťaže zaradená, v príčinnej súvislosti by súčasne nemuselo dôjsť k uzavretiu Zmluvy o budúcej zmluve medzi žalobcom a žalovaným, keďže ponuka žalobcu by nemusela byť vyhodnotená ako víťazná z dôvodu nedosiahnutia najvyššieho percentuálneho splnenia hodnotených kritérií, alebo žalovaný by mohol využiť ním vymienené právo v rámci podmienok obchodnej verejnej súťaže v súlade s § 287 ods. 2 ObchZ na odmietnutie všetkých ponúk. Predmetná možnosť sa opakuje v rámci podmienok obchodnej verejnej súťaže, ktorá je uvedená na str. 5 v znení „Fond národného majetku SR si vyhradzuje právo odmietnuť všetky predložené ponuky“, a teda aj prípadné zaradenie ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže by nemalo priamo za následok prijatie ponuky žalobcu a následne s tým spojené uzavretie Zmluvy o budúcej zmluve medzi žalobcom a žalovaným.

5. Súd prvej inštancie sa stotožnil s právnym názorom formulovaným k problematike obchodnej verejnej súťaže v odlišnom stanovisku členky 5-členného dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR k rozhodnutiu sp. zn. 1MObdV/5/2009 zo dňa 31. 03. 2011, podľa ktorého vyhlasovanie súťaže nie je návrhom na uzatvorenie zmluvy a v prípade neúspechu (vyradenia) zo súťaže, neexistuje kauzálny nexus zodpovednosti za škodu. Vyhodnotenie návrhu žalobcu a jeho nezaradenie do súťaže (nesúlad s fakultatívnymi podmienkami vymedzenými v Pláne predaja a podmienky finančného krytia kúpnej ceny v zmluve o splátkovom úvere), bolo plne v kompetencii vyhlasovateľa a túto legitimitu nemal všeobecný súd. Vyhodnocovanie súťaže v zmysle vyššie uvedeného nemôže subsumovať záväzkový vzťah.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že aj v prípade, ak by došlo na základe zaradenia ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže, k jej prijatiu žalobcom a následnému uzavretiu Zmluvy o budúcej zmluve a súčasne budúcej zmluvy, nemusela by mať táto okolnosť za priamy následok aj uzavretie samotnej budúcej kúpnej zmluvy, na základe ktorej by žalobca reálne nadobudol ponúknuté akcie v rámci obchodnej verejnej súťaže. Uvedená okolnosť by nemusela mať za následok okrem iného schopnosť zabezpečiť prostriedky na riadne a včasné splatenie kúpnej ceny. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že v rozhodnom čase disponoval vlastnými finančnými prostriedkami vo výške 30 % ponukovej ceny za akcie, čo bola základná podmienka pre to, aby vôbec mohlo dôjsť k prvému čerpaniu úveru a zaplateniu kúpnej ceny akcií, a teda k nadobudnutiu akcií žalobcom. Bez preukázania tejto skutočnosti súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalobca by nikdy nenadobudol akcie, a teda mu nemohol vzniknúť žiadny budúci zisk z podnikania spoločnosti. Podľa názoru súdu, žalovaný žiadnym spôsobom neporušil a ani nemohol porušiť právnú povinnosť tým, že nezaradil ponuku žalobcu (jeho

právneho predchodcu) do obchodnej verejnej súťaže na prevod vlastníckeho práva k 86,99 % podielu akcií na základnom imaní spoločnosť SPaP, a. s., nakoľko túto nebolo možné zahrnúť do obchodnej verejnej súťaže v zmysle § 284 ods. 1 ObchZ a súčasne v zmysle upozornenia žalovaného na str. 11 podmienok Plánu predaja pre jeho rozpor s podmienkami obchodnej verejnej súťaže.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ďalej zistil, že návrh Zmluvy o budúcej zmluve sa odchyľil od podmienok obchodnej verejnej súťaže svojim obsahom, nakoľko záväzný text predloženého návrhu v zmysle bodu 12. dokumentu označeného ako „Údaje a materiály predkladané spoločnosťou Port Service, a. s., v zmysle podmienok účasti vo verejnej obchodnej súťaži“ (v ďalšom označovaný ako „sprievodný list“), bol v rozpore so záväzným textom Zmluvy o budúcej zmluve v zmysle Prílohy č. 5 podmienok obchodnej verejnej súťaže. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom dovolacieho súdu na str. 14 uznesenia sp. zn. I MObdV/5/2009 o tom, že žalobca sa nemohol odchyliť od podmienok obchodnej verejnej súťaže s tým, že v sprievodnom liste upozornil na zákonnú možnosť odstúpenia od zmluvy podľa § 356 ObchZ z dôvodu podstatnej zmeny okolností, za ktorých sa uzavrela, nakoľko z obsahu doplnujúcich ustanovení Zmluvy o budúcej zmluve žalobcom v bode 12. sprievodného listu vyplýva výslovné vyhradenie si práva žalobcu na odstúpenie od Zmluvy o budúcej zmluve za presne definovaných podmienok a nie upozornenie, resp. poukázanie žalobcu na možnosť odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve podľa § 356 ObchZ. Súd mal za zrejmé, že doplnený text v zmysle bodu 12. sprievodného listu k návrhu Zmluvy o budúcej zmluve nie je iba „upozornením“ žalobcu na možnosť zákonného odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve podľa § 356 ObchZ, ale ide o doplnenie zmluvného dojednania do textu Zmluvy o budúcej zmluve. Súd zistil, že časť návrhu žalobcu neobsahovala overený podpis osoby oprávnenej konať za žalobcu. Nakoľko žalobcom doplnené osobitné podmienky k predloženému návrhu Zmluvy o budúcej zmluve v bode 12. sprievodného listu predstavujú súčasť návrhu tejto zmluvy, tak aj samotný list mal byť podľa názoru súdu podpísaný oprávneným zástupcom žalobcu s úradne overeným podpisom.

8. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že úverová zmluva (Zmluva o splátkovom úvere č. 670/2002“), ktorá bola predložená žalobcom, je v rozpore s podmienkami obchodnej verejnej súťaže. Podľa bodu 5.22 úverovej zmluvy bol žalobca povinný najneskôr v prvý pracovný deň predchádzajúci pracovnému dňu, v ktorom dôjde k prvému čerpaniu, vložiť na účet označený veriteľom (bankou) peňažné prostriedky vo výške uvedenej v bode 5.2 písm. a/, t. j. 30 % kúpnej ceny (122 400 000,-- Sk). Splnenie tejto podmienky bolo podmienkou pre čerpanie úveru.

9. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody na jeho strane či už vo forme skutočnej škody, alebo vo forme ušlého zisku. Skutočná škoda mala žalobcovi vzniknúť titulom ním vynaložených nákladov v súvislosti s jeho účasťou v obchodnej verejnej súťaži. Podľa súdu prvej inštancie však právny titul, jeho existencia a výška sú nejasné a neurčité, najmä z dôvodu, že žalobca v rámci súdneho konania žiadnym preukázateľným a relevantným spôsobom nepreukázal vznik, existenciu a výšku škody. Podľa názoru súdu náklady žalobcu súvisiace s jeho účasťou v obchodnej verejnej súťaži nie je možné považovať za skutočnú škodu, nakoľko žalovaný účastníkom obchodnej verejnej súťaže právo na náhradu nimi vynaložených nákladov, spojených s ich účasťou v súťaži, nepriznal. V Pláne predaja na str. 5 sa uvádza, že všetky náklady v súvislosti s účasťou v súťaži znáša záujemca.

10. Taktiež existencia a výška ušlého zisku je podľa súdu prvej inštancie nejasná, neurčitá a nepreukázaná z dôvodu, že podnikateľský zámer žalobcu predložený v rámci ponuky do obchodnej verejnej súťaže je nepostačujúci a nie je relevantným podkladom pre výpočet ušlého zisku. Žalobca v tomto smere opieral svoj nárok o hypotetický výpočet s odkazom na Znalecký posudok č. 23/2005 vypracovaný spoločnosťou INTERAUDIT Trenčín, spol. s r. o., so sídlom Prúdy 23, 911 05 Trenčín, IČO: 30 999 944, ktorý hodnotí iba hypotetické údaje uvedené v podnikateľskom zámere, čo nemôže byť podkladom pre určenie výšky škody.

11. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zodpovednostných prvkov náhrady škody a ušlého zisku podľa § 373 a nasl.

ObchZ, konkrétne porušenie povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Žalobný návrh preto zamietol ako nedôvodný. Súčasne vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

12. Na odvolanie žalobcu proti rozsudku prvoinštančného súdu, podaného za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, podľa § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania, rozsudkom č. k. 2Obo/36/2015-1024 zo dňa 14. 12. 2016, označené prvoinštančné rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C s. p. potvrdil.

13. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že najvyšší súd ako dovolací súd, uznesením č. k. 1MObdV/5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 36Cb/61/2002-241 z 09. 01. 2006, ako aj rozsudok odvolacieho súdu č. k. 2Obo/175/2007-286 zo 06. 02. 2008 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že jeho úlohou bude vyhodnotiť predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, vrátane príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

14. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu tiež vyplýva, že uznesením č. k. 2Obo45/2013-634 zo dňa 17. 12. 2013 odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 10Cb/1/2011-556 zo dňa 24. 05. 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Cb/1/2011-584 zo dňa 10. 07. 2012 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodom jeho zrušenia bola arbitrárnosť rozhodnutia a konanie v rozpore s § 119 ods. 2 O. s. p. Rovnako aj ďalšie rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 10Cb/1/2011-773 zo dňa 25. 09. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Cb/1/2011-787 zo dňa 29. 09. 2014 bolo uznesením odvolacieho súdu č. k. 2Obo/54/2014-813 zo dňa 09. 04. 2015 zrušené a vec mu bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej bez vykonaného dokazovania a postupoval v rozpore s § 118 ods. 4 O. s. p.

15. Odvolací súd poukázal na závery prvoinštančného súdu, z ktorých vyplýva, že žalovaný žiadnym spôsobom neporušil a ani nemohol porušiť právnu povinnosť tým, že nezaradil ponuku (nezahrnul návrh) žalobcu (jeho právneho predchodcu) do obchodnej verejnej súťaže na prevod vlastníckeho práva k 86,99 % podielu akcií na základnom imaní spoločnosti SPaP, a.s., nakoľko túto nebolo možné zahrnúť do obchodnej verejnej súťaže v zmysle § 284 ods. 1 ObchZ pre viacero rozporov s podmienkami obchodnej verejnej súťaže. Jednou z týchto podmienok bolo upozornenie žalovaného na str. 11 podmienok Plánu predaja. Odvolací súd poukázal na obsah bodu 4 podmienok Plánu predaja na str. 10, podľa ktorého plán musí obsahovať vyplnenú záväznú časť zmluvy, ktorej text je uvedený v Prílohe č. 5 Plánu predaja a výber príslušnej alternatívy tam, kde to návrh umožňuje, pričom návrh musí byť záujemcom, alebo osobou oprávnenou za neho konať, podpísaný a pravosť jeho podpisu musí byť úradne overená na všetkých rovnopisoch. V zmysle podmienok obchodnej verejnej súťaže na str. 11, návrh doručený po stanovenom termíne, resp. návrh, ktorý nebude spĺňať stanovené podmienky, nebude zaradený do obchodnej verejnej súťaže. Odvolací súd na základe uvedeného skonštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil, že časť návrhu žalobcu neobsahovala overený podpis osoby oprávnenej konať za žalobcu. Na odvolaciu námietku žalobcu, že dotknutým ustanovením sprievodného listu nedošlo k zmene obsahu a účelu Zmluvy o budúcej zmluve, odvolací súd neprihliadol, nakoľko žalobcom doplnené osobitné podmienky k predloženému návrhu Zmluvy o budúcej zmluve v bode 12. sprievodného listu predstavujú súčasť návrhu tejto zmluvy. Odvolací súd zdôraznil, že z ponuky žalobcu (spoločnosti Port Service, a. s.) priamo vyplývalo, že text doplnený v zmysle bodu 12. sprievodného listu, je doplnením zmluvného dojednania do záväzného textu Zmluvy o budúcej zmluve uvedeného v podmienkach obchodnej verejnej súťaže, v dôsledku čoho ide o modifikáciu Zmluvy o budúcej zmluve. Žalobca (spoločnosť Port Service, a. s.) v bode 12. sprievodného listu, jasne zadefinoval podmienky odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve. Preto aj samotný sprievodný list mal byť podpísaný oprávneným zástupcom žalobcu s úradne overeným podpisom. Bez takéhoto podpisu neboli naplnené všetky podmienky obchodnej verejnej súťaže stanovené žalovaným.

16. Podmienky obchodnej verejnej súťaže neboli ďalej splnené ani tým, že Zmluva o splátkovom úvere č. 670/2002, nebola vymáhateľná a nepodmienená z dôvodu, že podľa čl. I bod 3, písm. d/ tejto zmluvy, veriteľ (banka) nie je povinný poskytnúť úver v prípade, ak dlžník nesplní alebo poruší ktorúkoľvek podmienku alebo povinnosť uvedenú v úverovej zmluve. Podľa bodu 5.2.2 predmetnej úverovej zmluvy predloženej žalobcom (spoločnosťou Port Service, a.s.) bol dlžník najneskôr v prvý pracovný deň predchádzajúci pracovnému dňu, v ktorom dôjde k prvému čerpaniu úveru, vložiť na účet označený veriteľom (bankou) peňažné prostriedky vo výške 30 % kúpnej ceny (4 062 935,67 eur, resp. 122 400 000,- Sk). Bez posudzovania ďalších podmienok obsiahnutých v predmetnej úverovej zmluve je preto zrejmé, že táto nebola nepodmienenou v zmysle podmienok obchodnej verejnej súťaže. Závaznosť a vymáhateľnosť takejto zábezpeky nemožno preukazovať iba Čestným vyhlásením o preukazovaní legálneho pôvodu finančných prostriedkov spoločnosti Port Service, a. s., ktoré predkladal žalobca.

17. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd ďalej za zrejmé, že návrh Zmluvy o budúcej zmluve predložený žalobcom (spoločnosťou Port Service, a. s.) v rámci obchodnej verejnej súťaže bol v rozpore so záväzným textom Zmluvy o budúcej zmluve v zmysle podmienok obchodnej verejnej súťaže, z ktorých jasne vyplýva, že návrh, ktorý nebude spĺňať stanovené podmienky, nebude do obchodnej verejnej súťaže zaradený. Z uvedeného vyplýva, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu jeho právnej povinnosti, z ktorého porušenia žalobca zakladá jeho zodpovednosť za škodu v tomto konaní. Zaradenie alebo nezaradenie ponuky žalobcu (spoločnosti Port Service, a. s.) do obchodnej verejnej súťaže (bez ohľadu na hypotetickú protiprávnosť), ešte automaticky neznamená, že by sa žalobca (spoločnosť Port Service, a. s.) stal víťazom obchodnej verejnej súťaže a uzatvoril by so žalovaným (resp. právnym predchodcom žalovaného - Fondom národného majetku Slovenskej republiky) Zmluvu o budúcej zmluve. Na to, aby žalobca (spoločnosť Port Service, a. s.) uzatvoril s Fondom národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „FNM SR“) Zmluvu o budúcej zmluve, by bolo nevyhnutné, aby bola jeho ponuka nielen zaradená do obchodnej verejnej súťaže, ale aj vyhodnotená ako víťazná, čo nemuselo nastať tak, ako to tvrdí žalobca. Takto naformulovaný vzťah príčinnej súvislosti vyhodnotil odvolací súd za čisto hypotetický a bez preukázateľnej bezprostrednej príčinnosti.

18. Keďže žalobca v konaní nepreukázal tvrdenú podmienku, predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon žalovaného, nemohol byť v konaní úspešný a v tejto súvislosti žalobcovi nemohla vzniknúť škoda a ani nemohlo dôjsť k príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody. Napriek tejto skutočnosti, odvolací súd k uplatnenej škode žalobcu pozostávajúcej zo skutočnej škody a ušlého zisku uviedol, že ani jedna z uvedených škôd nevznikla. Skutočnú škodu žalobca uplatnil v sume celkom 3 585 000,- Sk, ktorá pozostáva z registračného poplatku 125 000,- Sk, spracovateľského poplatku za vystavenie úverovej zmluvy 1 020 000,- Sk, vypracovanie due diligence 1 590 000,- Sk, odmeny finančného poradcu 650 000,- Sk a hodnoty mediálnej kampane 200 000,- Sk. Podľa žalobcu sa nejedná o náhradu nákladov spojených s účasťou v súťaži, ale náhrady toho, čo by bolo vynaložené ako investícia za účelom dosiahnutia zisku. S týmto argumentom žalobcu odvolací súd nesúhlasil, keďže ide o sumu odvodenú z jeho účasti v obchodnej verejnej súťaži. Tieto výdavky žalobcovi vznikli v súvislosti s plnením podmienok Plánu predaja, bez ohľadu na to, či by v obchodnej verejnej súťaži bol úspešný alebo nie. Odvolací súd pre zdôraznenie uviedol, že žiaden z účastníkov obchodnej verejnej súťaže, v zmysle podmienok tejto súťaže, nemal nárok na náhradu ním vynaložených nákladov, nakoľko podľa Plánu predaja na str. 5, všetky náklady spojené s účasťou v súťaži znáša záujemca. Náklady záujemcov vynaložené v súvislosti s ich účasťou v obchodnej verejnej súťaži nepredstavujú v danom prípade žiadnu škodu. Zvyšnú výšku škody si žalobca uplatnil titulom ušlého zisku. K určení výšky ušlého zisku sa vyjadrila znalecká organizácia v znaleckom posudku na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 36Cb/61/02-216 zo dňa 06. 05. 2005, ktorá dospela k záveru, že údaje použité na jeho výpočet, resp. určenie ušlého zisku nie sú vierohodné a na ich základe sa nedá presne určiť predpokladaný zisk. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním prvoinštančného súdu spočívajúcim v tom, že žalobcom nárokováná výška škody vo forme ušlého zisku je nejasná, neurčitá a najmä nepreukázaná.

19. Odvolací súd vo vzťahu k odôvodneniu prvoinštančného rozsudku konštatoval, že súd prvej inštalcie v ňom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania,

stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť alebo nejasnosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd poznamenal, že preukazovanie porušenia právnej povinnosti žalovaného s poukazom na rozhodnutia vydané v tejto veci a uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1MOBdoV/5/2009 zo dňa 31. 03. 2011, ktorými rozhodnutiami považuje žalobca svoj nárok za jednoznačný a nespochybniteľný, nepostačuje. Nejedná sa ani o porušenie zásady právnej istoty, ak súd prvej inštancie vyhodnotil právny a skutkový stav inak. Odvolací súd zdôraznil, že skoršie rozhodnutia súdov boli zrušené, čím po právnej stránke prestali existovať, navyiac dovolací súd počas dovolacieho konania dokazovanie ani nevykonal. Takýmto postupom súdu prvej inštancie nemohlo dôjsť k žiadnej vade v konaní. Súd prvej inštancie vlastné zistenie a vyhodnotenie právneho a skutkového stavu rozsiahlo, logicky a zrozumiteľne vysvetlil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzavrel, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené, arbitrárne a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku. Zdôraznil, že za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek žalobcu.

20. Poukazujúc na vyššie uvedené, odvolací súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu ani jedného zo zákonných predpokladov potrebných pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle relevantných ustanovení Obchodného zákonníka, t. j. porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, vznik škody na strane žalobcu a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom škody na strane žalobcu. Neexistencia a nepreukázanie čo i len jedného z týchto zákonných predpokladov je dôvodom na zamietnutie žaloby o náhradu škody.

21. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C. s. p. tak, že žalovanému priznal právo na ich náhradu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie.

22. Rozsudok dovolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 03. 02. 2017.

23. Proti rozsudku dovolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. d/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. Bez výslovného označenia zákonného ustanovenia žalobca namietol aj nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku dovolacieho súdu, súčasne aj nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

24. Vo vzťahu k namietanej procesnej vade konania podľa § 420 písm. d/ C. s. p., žalobca tvrdí, že v tej istej veci už prv začalo konanie, v ktorom najvyšší súd ako súd dovolací v uznesení sp. zn. 1MOBdoV/5/2009 zo dňa 31. 03. 2011 vyslovil iný právny názor, než aký zastal súd prvej inštancie v rozsudku č. k. 10Cb/1/2011-870 zo dňa 16. 07. 2015, pričom nerešpektovaním právneho názoru dovolacieho súdu vec nesprávne právne posúdil.

25. Žalobca tvrdí, že v prejednávanej veci je rozhodujúce a právne záväzné rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý uznesením zo dňa 31. 03. 2011 sp. zn. 1MOBdoV/5/2009 vyhovel mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora, ustálil porušenie povinnosti FNM SR a vyslovil právny názor, že ponuka Port Service, a. s. (právny predchodca žalobcu) mala byť zaradená do súťaže s tým, že v ďalšom konaní mal byť preukazovaný spôsob vyhodnotenia ponúk predložených záujemcami v konaní. Súdom nižších inštancií žalobca vytkol, že rozhodujú v rozpore s právnym názorom dovolacieho súdu a pridriavajú sa pôvodných rozhodnutí za situácie, kedy nebol zmenený skutkový stav, preto malo byť rozhodnuté v súlade s väčšinovým názorom senátu dovolacieho súdu, ktorý rozhodol pomerom hlasov 4:1. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodnutím č. k. 10Cb/1/2011-773 zo dňa 25. 09. 2014 žalobe vyhovel v celom rozsahu, následne, bez zmeny skutkových a právnych okolností prejednávanej veci rozhodol spôsobom, že žalobu zamietol, hoci odvolací súd rozhodnutím č. k. 2Obo/54/2014-813 zo dňa 09. 04. 2015 prvoinštančné rozhodnutie zmenil iba z procesných dôvodov, teda nevyslovil dôvodnosť

zmeny hmotnoprávných podmienok napadnutého rozhodnutia. Za nesprávne žalobca považuje tvrdenie súdu, že k záveru, že žaloba nie je dôvodná, došiel po doplnení (vykonaní) ďalšieho dokazovania, hoci z obsahu spisu je nesporné, že k zmene obsahu spisu nedošlo, ani nebolo vykonané ďalšie dokazovanie.

26. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. žalobca namieta nesprávne posúdenie dôvodov pre priznanie žalovaného nároku. Porušenie právnej povinnosti žalobca vzhliada v tom, že ponuka spoločnosti Port Service, a. s. (pôvodného žalobcu), hoci spĺňala všetky zverejnené podmienky obchodnej súťaže, nebola do súťaže zahrnutá. Tvrdí, že ako právny základ uplatneného nároku bolo nevyhnutné v súdnom konaní obligatórne skúmať súlad obsahu návrhu Zmluvy o budúcej zmluve spoločnosti Port Service, a. s., s podmienkami súťaže. Žalobca má za nesporné, že FNM SR porušil právnu povinnosť zaradiť návrh spoločnosti Port Service, a. s., do súťaže a vyhodnotiť ho objektívnym porovnaním s druhým predloženým súťažným návrhom. Opakovane poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1MOBdoV/5/2009, v ktorom najvyšší súd ustálil porušenie povinnosti FNM SR s konštatovaním, že ponuka spoločnosti Port Service, a. s., mala byť zaradená do súťaže, nakoľko preukázateľne splnila podmienky zaradenia záujemcu do súťaže. Žalobca tvrdí, že v dôsledku nezaradenia spoločnosti Port Service, a. s., do súťaže, nebola jej ponuka vyhodnotená ako najvýhodnejšia súťažná ponuka a z uvedeného dôvodu nemohla nadobudnúť akcie. V príčinnej súvislosti s nezahrnutím jej ponuky do súťaže, Port Service, a. s., vynaložila celkovo sumu 119 000,20 eur (z titulu zaplata registračného poplatku 4 149,24 eur, spracovateľského poplatku za vystavenie úverovej zmluvy 33 857,80 eur, vypracovania due diligence 52 778,33 eur, poplatku za finančného poradcu 21 576,05 eur a poplatku na mediálnu kampaň 6 638,78 eur), ktorá suma predstavuje skutočnú škodu vzniknutú na majetku spoločnosti, ktorý sa zmenšil o uvedenú sumu. V prípade nadobudnutia akcií by mala Port Service, a. s., zisk, ktorý v dôsledku porušenia povinnosti FNM SR nedosiahla. Výšku ušlého zisku žalobca vyčíslil sumou 17 565,86 eur. Vznik škody a jej výšku preukazuje znaleckým posudkom vypracovaným v priebehu konania a matematickým výpočtom, vzhľadom na základné zásady ekonomickej teórie a platného právneho poriadku. Tvrdí, že vynaložené náklady vyplývajú z obsahu spisu, opakujúc, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody sa nejedná o náhradu nákladov spojených s účasťou v súťaži, ale sa jedná o náhradu toho, čo by bolo vynaložené ako investícia za účelom dosiahnutia zisku. Nejde preto o situáciu, kedy by sa žalobca (resp. jeho právny predchodca) ako neúspešný záujemca domáhal vrátenia poplatkov.

27. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe akých dôvodov konajúci súd vyslovil názor, podľa ktorého údajne nárokovaná škoda vo forme ušlého zisku je vo vzťahu k právnemu titulu jeho existencie a výške, nejasná, neurčitá a nepreukázaná. Podľa názoru žalobcu mal súd za účelom zistenia príčinnej súvislosti skutkovo a právne hodnotiť, či by návrh Port Service, a. s., za predpokladu, že by bol do súťaže zaradený, musel byť Fondom národného majetku SR vyhodnotený ako najvýhodnejšia ponuka. Uviedol, že v súťaži boli dvaja záujemcovia, ktorí preukázateľne splnili podmienky účasti v súťaži. Port Service, a. s., predložila vyššiu ponuku na kúpnu cenu ako druhý záujemca, spoločnosť Dunajservis Slovensko, s. r. o. Obidvaja záujemcovia sa zaviazali zaplatiť kúpnu cenu v rovnakej lehote. Ďalšie dve kritériá, a to skúsenosti v oblasti vodnej dopravy, prekladu a skladovania tovarov a vodnou cestou a podnikateľský zámer, sú špecifické, pričom Port Service, a. s., nepochybne preukázala dlhoročné skúsenosti a znalosti v požadovanej oblasti. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že v prípade zaradenia Port Service, a. s., do súťaže, by označená spoločnosť musela byť vyhodnotená ako úspešný záujemca. Medzi porušením povinnosti FNM SR a vznikom škody Port Service, a. s., preto podľa žalobcu preukázateľne existuje kauzálny nexus, ktorý vyplýva z existencie vecnej súvislosti, ako aj priameho a bezprostredného vzťahu medzi príčinou a následkom.

28. Žalobca považuje závery vo veci konajúcich súdov za absolútne neodôvodnené a v rozpore s obsahom spisov. Tvrdí že odôvodnenie prvoinštančného rozsudku nie je dostatočne presvedčivé, jeho výrok nemá oporu v obsahu odôvodnenia, ktoré je absolútne nedostatočné. Tvrdí, že prvoinštančný súd sa v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania stotožnil s odlišným názorom členky dovolacieho senátu NS SR k rozhodnutiu sp. zn. 1MOBdoV/5/2009 zo dňa 31. 03. 2011 a bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia si jednostranne osvojil argumentáciu žalovaného, ktorá bola výsledkami dokazovania v celom rozsahu vyvrátená. Žalobca má za nepochopiteľné, na základe akého právneho dôvodu súd prvej inštancie žalobe najskôr vyhovel a následne bez doplnenia dokazovania, žalobný návrh

zamietol, hoci odvolací súd rozsudok, ktorým bolo žalobe vyhovené, zrušil výlučne z procesnoprávnych dôvodov.

29. Rovnako odvolaciemu súdu žalobca vytkol, že len zopakoval argumentáciu súdu prvej inštancie, vyslovil, že sa s touto stotožňuje v celom rozsahu, pričom s odvolacími dôvodmi žalobcu sa vyporiadal výlučne všeobecnými konštatovaniami, bez relevantného odôvodnenia. Žalobca má preto za to, že konajúce súdy postupovali v rozpore so základnými zásadami právnej istoty, pričom tento stav dosahuje takú mieru intenzity, ktorá znamená odmietnutie spravodlivosti.

30. Zosumarizujúc, že konajúce súdy rozhodli výlučne na základe odlišného právneho názoru jedného z členov dovolacieho senátu, stotožniac sa s tvrdeniami a požiadavkami žalovaného, ktoré nemajú oporu v platnom práve, ďalej že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne a nezákonné pre nedostatok odôvodnenia, teda nepreskúmateľné a arbitrárne, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, s nedostatočným vysporiadaním sa a neposúdením existujúceho skutkového stavu, žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

31. Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k dovolaniu stotožnil s rozhodnutiami vo veci konajúcich súdov a navrhol dovolanie ako nepripustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietnuť, resp. ako nedôvodné podľa § 448 C. s. p. zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

33. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1. júla 2016).

34. V danom prípade bolo konanie na súde prvej inštancie začaté pred 1. júlom 2016. Rozhodnutie prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby bolo vydané pred 1. júlom 2016 podľa O. s. p. Na odvolanie žalobcu rozhodol odvolací súd potvrdzujúcim rozsudkom po 1. júli 2016 (dňa 14. 12. 2016) už podľa C. s. p. a dovolanie žalobcu bolo podané tiež podľa C. s. p. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol C. s. p. ako nový civilný procesný kódex v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou v O. s. p., je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

35. V zmysle uvedeného, úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný postup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

36. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalobcom.

37. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon

pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

38. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

39. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, dovolanie v uvedených prípadoch nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

40. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (k tomu napr. III. ÚS 474/2017). Osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

41. S poukazom na úpravu dovolania účinnú od 01. 07. 2016, odlišnú od právnej úpravy účinnej do 30. 06. 2016, ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p. a pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa v dovolaní jednoznačne uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

42. V danom prípade žalobca zmätočnosť konania vyvodzuje z ust. § 420 písm. d/ C. s. p. Hoci bez výslovného označenia, žalobca namieta aj arbitrárnosť rozhodnutí vo veci konajúcich súdov, tvrdiac, že tieto sú nepreskúmateľné.

43. Podľa § 420 písm. d/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

44. Žalobca danosť uvedenej procesnej vady vzhliada v existencii právne záväzného rozhodnutia NS SR ako odvolacieho súdu. Tento uznesením sp. zn. I MObdV/5/2009 zo dňa 31. 03. 2011 (č. l. 336) rozhodol o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora tak, že mimoriadnemu dovolaniu vyhovel, ustálil porušenie povinnosti žalovaného a konštatoval, že ponuka právneho predchodcu žalobcu mala byť zaradená do súťaže.

45. Vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. d/ C. s. p. sa rozumie vada spočívajúca v existencii právoplatne rozhodnutej veci (prekážka res iudicata) a už začatého konania (prekážka litispendencie). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci vylučuje možnosť vec znova prejednať a rozhodnúť, a to za predpokladu, že sa v prejednávanej veci a právoplatne rozhodnutej veci vyskytuje totožnosť strán, súčasne totožnosť vecí. Prekážka už začatého konania znamená, že už začaté konanie bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo medzi tými istými stranami iné konanie na súde.

46. Dovolací súd oboznámením sa s obsahom spisu má za to, že žalobca tvrdenú vadu zmätočnosti

aplikoval nesprávne, pretože mimoriadne dovolanie podané generálnym prokurátorom nezakladá ani prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ani prekážku už začatého konania. V predmetnej veci išlo o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý Občiansky súdny poriadok umožňoval podať generálnemu prokurátorovi za splnenia podmienok zakotvených v § 243e a nasl. Hoci uvedený opravný prostriedok smeroval proti právoplatným rozhodnutiam v konaní, tento na ne nadväzoval a bol „pokračovaním“ v tom istom konaní. Váda zakotvená v § 420 písm. d/ C. s. p. má na pamäti inú situáciu (vyššie uvedenú), než ktorou dôvodí v dovolaní žalobca, preto dovolací súd jeho námietku spočívajúcu v tvrdení o tom, že konanie je zaťažené procesnou vadou podľa § 420 písm. d/ C. s. p., vyhodnotil za neopodstatnenú.

47. Rovnako za nedôvodnú dovolací súd vyhodnotil aj ďalšiu námietku dovolateľa spočívajúcu v tvrdení o nepreskúmateľsnoti rozsudku odvolacieho súdu, aj súdu prvej inštancie pre nedostatok ich odôvodnenia (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

48. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka (strany) na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia.

49. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

50. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 1 C. s. p.). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

51. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade obsah spisu nedáva podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabykh proti Rusku z roku 2003).

52. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca, spoločnosť Port Service, a. s., žalobou uplatnil nárok na náhradu škody vo výške pôvodne 542 774 877,-- Sk s príslušenstvom pozostávajúcim z úroku z omeškania vo výške 18 % p. a. od 04. 04. 2002 do zaplatenia, z titulu, že jeho ponuka bola vylúčená z účasti v obchodnej verejnej súťaži, ktorú vyhlásil pôvodný žalovaný, Fond národného majetku SR, dňa 02. 01. 2002 a predmetom ktorej bol predaj majetkovej účasti predstavujúcej 86,99 % podielu akcií na základnom imaní spoločnosti Slovenská plavba a prístavy, a. s., so sídlom Pribinova 24, Bratislava. V príčinnej súvislosti s tým, že žalovaný nezahrnul spoločnosť Port Service, a. s., do súťaže, mala jej byť spôsobená škoda v celkovej sume 18 016 825,24 eur, navýšená o zákonný úrok z omeškania. Žalobca na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 25. 10. 2004 vzal žalobu v časti o zaplatenie 10 mil. Sk späť, žalovaný so späťvzatím súhlasil a súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 O. s. p. zastavil. Najvyšší

súd SR ako súd dovolací uznesením č. k. 1MObdV/5/2009-241 zo dňa 31. 03. 2011 na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, podané na podnet žalobcu, zrušil v poradí prvý zamietavý rozsudok prvoinštančného súdu č. k. 36Cb/61/02-241 zo dňa 09. 01. 2006 a potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu č. k. 2Obo/175/2007-286 zo dňa 06. 02. 2008 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Tento po ďalších dvoch rozsudkoch zo dňa 24. 05. 2012 (č. k. 10Cb/1/2011-556) a zo dňa 25. 09. 2014 (č. k. 10Cb/1/2011-773), ktorými žalobe žalobcu vyhovel, zrušených odvolacím súdom (uzneseniami zo dňa 17. 12. 2013 na č. l. 634 a zo dňa 09. 04. 2015 na č. l. 813), rozsudkom č. k. 10Cb/1/2011-870 zo dňa 16. 07. 2015 žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudkom č. k. 2Obo/36/2015-1024 zo dňa 14. 12. 2016, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

53. Dovolací súd po preskúmaní oboch vo veci vydaných rozhodnutí, tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho, dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným (zamietavým) rozsudkom súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňa, a preto ho možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom súd zdôvodnil zamietnutie žaloby s poukazom na nepreukázanie existencie ním žalovaných nárokov, vrátane splnenia všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu, náhrady škody a ušlého zisku podľa § 373 a nasl. ObchZ, a to porušením právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Rozhodol tak po opätovnom posúdení žalobného nároku, stotožniac sa s právnym názorom formulovaným v odlišnom stanovisku pripojenom k rozhodnutiu dovolacieho súdu č. k. 1MObdV5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011, pričom dôvody osvojenia si právnych skutočností, odlišných od väčšinového názoru dovolacieho súdu, vysvetlil a odôvodnil (tým, že po nariadení pojednávania a vykonaní dokazovania dospel k odlišným skutkovým zisteniam, čím odôvodnil, prečo právny názor dovolacieho súdu vyslovený v označenom uznesení nebol pre neho záväzný). Odôvodnenie prvoinštančného rozsudku preto nemožno považovať za svojvoľné, arbitrárne, resp. ústavne nekonformné.

54. Rovnako za nezákonné nemožno označiť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý ako vecne správny potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu, doplniac ho vlastnými dôvodmi potvrdzujúcimi správnosť záverov súdu prvej inštancie. V odôvodnení svojho rozsudku citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré dospel k záveru o neopodstatnenosti tvrdenia žalobcu o preukázaní porušenia právnej povinnosti pôvodného žalovaného (FNM SR), ako predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, náhrady ktorej sa žalobca žalobou domáha. Odvolací súd reagoval tiež na odvolacie námietky žalobcu. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje argumentáciu, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a naplnenie procesnej vady konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu (viď napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

55. Dovolateľ v dovolaní dôvodí aj prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

56. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

57. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. je relevantná právna otázka, pri riešení ktorej sa v rozhodovacej praxi vyskytla nejednotnosť navonok prejavená v prijatí odlišných názorov; inými slovami, ide o otázku, ktorú dovolací súd už riešil, v jej riešení dovolacími senátmi sa však prezentuje nejednotnosť brániaca vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V prípade, ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, je jeho (procesnou) povinnosťou: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom, b/ uviesť, ako ju odvolací súd riešil a c/ označením konkrétnych odlišných (aj navzájom si protirečiacich) rozhodnutí dovolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je dovolacím súdom skutočne rozhodovaná rozdielne (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 22. marca 2018, sp. zn. 2ObdoV/16/2017, bod 47).

58. Uvedené znamená, že povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom pri vymedzení dovolacieho dôvodu je v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť a zároveň, ak má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., musí dovolateľ špecifikovať rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu s uvedením konkrétnych rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých je právna otázka rozhodujúca pre posudzovanú vec riešená rozdielne. Iba ak sú všetky uvedené kumulatívne podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu.

59. Najvyšší súd už v niektorých rozhodnutiach uviedol, že „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali.

60. Dovolací súd zároveň poukazuje na novú koncepciu dovolania podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorej je podľa aktuálnej právnej úpravy (na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016) povinný pracovať s takým dovolaním, aké podala strana sporu a nie je možné vyzývať dovolateľa na odstránenie väd dovolania, čo súvisí so zvýraznením inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku tým, že odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho je výlučne v dispozícii dovolateľa.

61. V prípade dovolaní podaných za účinnosti Civilného sporového poriadku tak závisí predovšetkým od samotného dovolateľa a od úrovne spísaného dovolania - v zmysle, či obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, uskutočnenie, resp. neuskutočnenie dovolacieho prieskumu zo strany dovolacieho súdu, keďže absencia zákonom predpísaných náležitostí je sankcionovaná odmietnutím dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

62. V posudzovanej veci dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu neobsahuje. Vychádzajúc z obsahu dovolania, ako aj z obsahu predloženého súdneho spisu, pre vec rozhodujúcou právnou otázkou je posúdenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu.

63. Žalobca v dovolaní tvrdí, že prípustnosť jeho dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. je daná tým, že vo veci konajúce súdy rozhodli v rozpore s právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v uznesení č. k. 1MObdV/5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011 o porušení právnej povinnosti FNM SR (pôvodného žalovaného) ako predpokladu na uplatnenie nároku na náhradu škody.

64. Dovolací súd z odôvodnenia uznesenia č. k. 1MObdV/5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011 zistil, že Najvyšší súd SR ako súd dovolací na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 26Cb/61/2002-241 zo dňa 09. 01. 2006 o zamietnutí žaloby žalobcu, potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 2Obo/175/2007-286 zo dňa 06. 02. 2008. Dovolací súd

konštatoval, že žalovaný porušil právnu povinnosť zaradiť návrh žalobcu do obchodnej verejnej súťaže, pretože žalobcom predložená ponuka bola v súlade s uverejnenými podmienkami súťaže. Keďže konajúce súdy tento predpoklad zodpovednosti za škodu vyhodnotili nesprávne, nezaoberali sa následne skutkovým a právnym posúdením ostatných predpokladov zodpovednosti za škodu, najmä otázkou príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody. Súdom nižších inšancií uložil skutkovo a právne vyhodnotiť okolnosť, či by žalobcov návrh za predpokladu, že by bol do súťaže zaradený, musel byť žalovaným vyhodnotený ako najvýhodnejšia súťažná ponuka.

65. Je preto zrejmé, že dovolací súd sa otázkou príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody, nezaoberal, v tomto smere nevyslovil žiadny právny názor, a teda konajúce súdy sa od (nevysloveného) právneho názoru odchyliť nemohli.

66. Úlohou súdu prvej inštalácie po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu, bolo prihliadnuť na (dovolacím súdom konštatované) porušenie povinnosti žalovaného zaradiť návrh žalobcu do obchodnej verejnej súťaže, následne sa zaoberať a posúdiť ostatné predpoklady zodpovednosti za škodu, najmä otázku príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody.

67. Súd prvej inštalácie pred rozhodnutím vo veci samej na pojednávaní konanom dňa 25. 06. 2015 vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín súdneho spisu. Po prednesení záverečných rečí právnych zástupcov žalobcu a žalovaného ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli. Následne súd vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil na deň 16. 07. 2015, na ktorom vyhlásil rozsudok o zamietnutí žaloby, tento odôvodnil a podal poučenie o opravnom prostriedku.

68. Súd prvej inštalácie v novom rozhodnutí opätovne vyslovil, že nezaradením ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže zo strany žalovaného nedošlo k žiadnemu protiprávnemu konaniu, súčasne však vyslovil, že ak by aj k zaradeniu ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže došlo, neznamenovalo by to, že by akcie spoločnosti SPaP, a. s., žalobca naozaj nadobudol a následne, že by ako budúci akcionár dosahoval budúci zisk. Preto nemôže existovať príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného vo forme nezaradenia ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže a prípadným vznikom škody.

69. Na základe uvedených skutočností je dovolací súd toho názoru, že odvolací súd, ani súd prvej inštalácie nekonali v rozpore s uznesením sp. zn. 1MObdV/5/2009. Hoci dovolací súd jednoznačne vyslovil, že žalovaný právnu povinnosť zaradiť návrh žalobcu do obchodnej verejnej súťaže a vyhodnotiť ho objektívnym porovnaním s druhým predloženým súťažným návrhom porušil a súd prvej inštalácie v novom rozhodnutí konštatoval, že nezaradením ponuky žalobcu do obchodnej verejnej súťaže zo strany žalovaného k protiprávnemu konaniu nedošlo (ktorý názor potvrdil aj odvolací súd), nejde o takú vadu spočívajúcu v rozdielnom rozhodovaní dovolacieho súdu, ktorú má na pamäti ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. Súdy sa bezpochyby zaoberali okolnosťou, že pokiaľ by žalobcov návrh bol do súťaže zaradený, či by musel byť žalovaným vyhodnotený ako najvýhodnejšia súťažná ponuka (posúdením ktorej okolnosti podmienil nové rozhodovanie vo veci konajúcich súdov dovolací súd v uznesení sp. zn. 1MObdV/5/2009-336 (str. 16 uznesenia).

70. Vo veci konajúce súdy sa tak zaoberali otázkou príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Vo vzťahu k tejto otázke dovolací súd v uznesení č. k. 1MObdV/5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011 nevyslovil žiadny právny názor, táto ani nebola v rámci dovolacieho konania prebiehajúceho na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora riešená, a teda nie je možné konštatovať žiadny odklon od (nevysloveného) právneho názoru dovolacieho súdu, či nesúlal s ním.

71. Naviac, na označené rozhodnutie dovolacieho súdu nemožno hľadieť ako na rozhodnutie, aké má na mysli C. s. p. v ust. § 421 ods. 1 písm. c/, pretože uznesenie č. k. 1MObdV/5/2009-336 zo dňa 31. 03. 2011 bolo vydané v rámci prebiehajúceho (síce právoplatného, ale fakticky neukončeného) súdneho konania, ktoré nemožno vnímať ako rozhodnutie v rámci ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho

súdu.

72. Pri prejednaní dovolaní môže dovolací súd vychádzať iba z obsahu dovolania, resp. z predloženého súdneho spisu a nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. Rovnako platí, že dovolací súd nie je povinný (a zároveň ani oprávnený) vyhľadávať prípadné ďalšie (t. j. dovolateľom neuvedené) rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúce sa určitej právnej otázky, ktorá by prípadne mohla byť ním rozhodovaná rozdielne. V takom prípade by totiž dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mal možnosť vyjadriť sa žalovaný ako protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

73. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že žalobca v dovolaní ničím nepreukázal svoj názor, že otázka existencie zákonných predpokladov potrebných pre vznik zodpovednosti za škodu v danom spore, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, a teda, že jeho dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.

74. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by sa vo veci konajúcej súdy v prejednávanej veci dopustili porušenia procesných oprávnení žalobcu, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred súdmi nedošlo k namietaným vadám zmätočnosti v zmysle § 420 písm. d/ a f/ C. s. p. a dovolanie ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti rozhodnutia.

75. Dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., nie je dovolateľom vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., čo zakladá ďalší dôvod na odmietnutie dovolania žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

76. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

77. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.